Allahov Poslaniče, imanje nam propade i putovati ne možemo, pa moli Allaha da nam dadne kišu!

Prenosi se od Enesa ibn Malika, radijallahu anhu, da je jednog petka neki čovjek ušao u džamiju na vrata koja su bila okrenuta prema sudnici (Darul-kada), dok je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, stajao i držao hutbu. Taj čovjek se okrenu Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i reče: "Allahov Poslaniče, imanje nam propade i putovati ne možemo, pa moli Allaha da nam dadne kišu!" Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podiže ruke i izgovori: "Allahu, daj nam kišu! Allahu, daj nam kišu! Allahu, daj nam kišu!" "Allaha mi", kaže Enes, "na nebu nije bilo ni oblaka ni oblačka, a između nas i brda Sel'a nije bilo ni kuće ni dvorišta. Tada se iza Sel'a pojavio oblak poput štita. Kada se našao nasred neba, raširio se, pa stade padati kiša. Tako mi Allaha, šest dana nismo vidjeli sunca!" Sljedeće džume, dok je Allahov Poslanik stajao i držao hutbu, uđe neki čovjek na ista vrata, okrenu se Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i reče: "Allahov Poslaniče, stoka nam propada, a putevi se isprekidaše, pa moli Allaha da kišu od nas povuče!" "Allahov Poslanik tada podiže ruke", priča Enes, "i reče: 'Allahu moj, oko nas je spusti, a ne na nas! Allahu moj, na brežuljke, na visoravni, uvale dolina i na rasadnike!'" "I kiša se povuče. Tada smo izašli i šetali po suncu", Enes je zaključio. Šerik prenosi: "Upitao sam Enesa ibn Malika: 'Da li je to bio onaj isti čovjek?' 'Ne znam' – odgovori Enes."

[صحيح] [متفق عليه]

Jednog petka uđe neki beduin u Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, džamiju na zapadna vrata, koja su bila nasuprot kuće Omera ibn Hattaba, radijallahu anhu. Allahov Poslanik, je stajao i držao hutbu. Čovjek stade pravo pred Poslanika i reče: "Allahov Poslaniče, blokirani su nam putevi i od gladi nam poginu stoka koju ljudi jašu — pa uči dovu Allahu da nam spusti kišu!" Allahov Poslanik podiže ruke, pa reče: "Allahu, napoji nas! Allahu, napoji nas! Allahu, napoji nas!" Enes ibn Malik je rekao: "Tako mi Allaha, na nebu nismo vidjeli ni komadić oblaka, a između nas u džamiji i brda Sel', koje se nalazi zapadno od džamije i s čije strane dolaze oblaci, nije bilo ni kuće ni zgrade koja bi nam zaklanjala pogled." Enes prenosi: "Iza njega naiđe oblak okrugao poput štita, a kada se našao nasred medinskog neba, raširio se, pa stade padati kiša. Tako mi Allaha, nismo vidjeli sunca od tog momenta sve do naredne džume, kada uđe isti onaj čovjek na ista vrata, a Poslanik je stajao i držao hutbu. Čovjek stade pravo pred njim i reče: 'Allahov Poslaniče, propala su imanja i zablokirali su putevi — pa uči dovu Allahu da zaustavi kišu!' Pa je Poslanik podigao ruke i rekao: 'Allahu, skloni kišu oko nas, a ne na nas. Allahu, na uzvišenja – brda, brdašca, doline i mjesta gdje raste šuma.'" Enes reče: "Kišni oblak se razišao pa smo izašli hodati pod suncem."